

[Bente Juncker]

Centrum-Demokraterne vil tilslutte sig det foreliggende lovforslag om puljeordninger. Vi mener, at puljeordningerne er en god ting, der er kommet for at blive, at det er et udmærket supplement til vuggestuer og børnehaver, og at forældrene så i øvrigt kan vælge, hvad de har mest lyst til.

Om forældrebetalingen vil jeg sige, at jeg synes, det er fint, at man følger bistandslovens regler, så der bliver en form for ligestilling. Når Venstre siger, at det nu helst vil have søskenderabatten ud, bliver jeg altså nødt til at minde om, at det var en Venstreminister, der indførte søskenderabatten. Så jeg forstår ikke det signal, man nu lige pludselig skal sende ud.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Det er CD's ordfører, fru Bente Juncker, der får mig på talerstolen. Det er rigtigt, at syv partier inklusive Venstre indgik et forlig på børnepasningsområdet, den såkaldte børnepakke, hvor vi vedtog, at forældrebetalingen skulle være på maksimalt 32 pct. af driftsudgiften, og at der skulle være søskenderabat. Senere gennemførte et andet flertal, bestående af S, SF og CD, yderligere at sænke forældrebetalingen til et maksimum på 30 pct. af driftsudgiften.

Jeg synes, vi skal se på erfaringerne fra nedsettelsen af forældrebetalingen og fra indførelsen af den obligatoriske søskenderabat og så foretage vores nye prioriteringer ud fra det. Det har vist sig, at børnepakken betyder, at endnu flere efterspørger de kommunale pasningstilbud, og det er jo meget klart, for det er her, man får et uhyre stort tilskud, hvorimod man, hvis man selv forsøger at klare sig ved at etablere pasningsordninger i privat regi eller ved selv at passe sine børn, ikke får del i det offentlige tilskud. Det synes jeg er en urimelig forskelsbehandling, og jeg kan ikke forstå, hvorfor CD ikke vil være med til at ligestille børnefamilierne, uanset hvilken børnepasningsordning de ønsker.

I Venstre går vi ind for, at der skal være et frit valg for børnefamilierne. De skal selv prioritere og selv vælge det, de ønsker.

Dorit Myltoft (RV):

Det er med glæde, at Det Radikale Venstre støtter dette lovforslag, sådan at mulighederne for private børnepasningsordninger bliver permanente.

Jeg vil gerne fremhæve de puljeordninger, som går på tværs af de kendte institutionsstrukturer, f.eks. i en kombination af aktivitets-huse og børneinstitutioner. Disse ordninger bygger i høj grad på ideer om lokale netværksaktiviteter og kan som sådan være med til at præge indholdet af det samlede kulturtilbud. Skal ordningerne blive det væsentlige element, er det godt, at der trods alt er loft over forældrebetalingen.

Det Radikale Venstre støtter som sagt lovforslaget og tilsiger det en hurtig udvalgsbehandling.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er helt almindeligt kendt, at Kristeligt Folkeparti igennem årene har arbejdet stærkt for en lovgivning, som giver mulighed for private pasningsordninger af forskellig art.

Vi er endnu ikke kommet så langt på dette område, som vi gerne ville; der er stadig væk nogle uløste opgaver set fra vores synspunkt. Af økonomiske grunde er der endnu ikke helt reel valgmulighed mellem at få passet sit barn i institution og hjemme, og vi så gerne, at vi kom længere ad den vej, men puljeordningerne har nu gennem en forsøgsperiode vist sig at være et godt alternativ til andre institutioner og en god ramme om pasning af børn, inden for hvilken forældrenes eget initiativ kan udfolde sig. Vi synes, at ordningerne har vist sig at være et godt supplement, og der er skabt mange gode, fleksible ordninger rundt omkring, hvor forældrene på deres egne præmisser kan etablere netop den ordning, som deres børn har behov for i lokalsamfundet.

170 puljeordninger er der etableret i 78 kommuner. Vi håber, at der kan komme langt flere, og vi undrer os egentlig over, at det ikke er blevet til mere i forsøgsperioden. Nu foreslår socialministeren så, at ordningen bliver gjort permanent, og det er vi godt tilfredse med. Hermed får ordningen sin faste plads i den vifte af tilbud, der findes på området.

Forslaget lægger loft over forældrebetalingen, således at den maksimalt kan blive 30 pct. af udgiften i den enkelte ordning, og det synes vi også er helt fint.

Endelig foreslås det, at underretningspligten for kommunen ophæves, og det har vi heller ingen problemer med. Set fra vores synspunkt vil den være overflødig, så vi synes bare, det er fint, at man forenkler det på den måde.